

CSILLAGOKKAL SISTERGŐ

Ez a háló fölmeríti a mélységeket
ez a meritőháló a legnehezebb
ez a hálók hálója húzd csak húzd
el ne ereszd
egyik parttól a másikig ha már behálóztad vele tengeredet
egyik parttól a másikig gúzsolja ami tiéd lehet
ez a háló majd ez a háló fölmeríti a mélységeket
húzd csak húzd el ne ereszd
ha fűrészfogú is a kötél ha csontig tépi is tenyered
míg el nem pattan a karod
míg van egy mozdulatod
mi mást tehetsz
egyetlen esélyed ez a háló
magadhoz közelíteni lényegedet

csillagokkal sistergő meritőháló
parttól-partig-háló a legnehezebb
mert a mélység mértéke te vagy súlya te vagy
világnyi lelkiismeret

ÖLIK AZ AKÁCŐSERDŐT

sugárgyűrűi lombos évszázadai
recsegnek a földre dőlnek
öröksikorgók zúdulnak kiirtani
a kő a fém a zene szalagfűrészei
ölik az akácőserdőt a csöndet

e pusztításra jön-e valami
vigasz vagy mindig csak a zajt zokogják
most már a föld tizemeletes falvai
s nem zöldül olyan csönd ami megköti
szélfútt lelkek futóhomokját

VISZI A SZÉL

fehérlettünk
rózsálltunk
zöldcikáztunk

— már olyan füstbe öltözünk egymást se látjuk
olyan füst ölt magára minket
ránksavarja koromévgyűrűnket
vállpercünk csigolyánk roppan belefájdul

viszi a szél meggyvörös ingünk
elviszi ifjúságunk

— s fehérленek
rózsállnak
zöldcikáznak
gyönyörűek jönnek utánunk